

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010055
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7911010055.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Osifa v trestnej veci proti obžalovanému N.. T. H. pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/15/2011 zo dňa 12. 3. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 9. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného N.. T. H. a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 3T/15/2011 zo dňa 12. 3. 2019 uznal obžalovaného vinným pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako konateľ spoločnosti BALIMA, spol. s.r.o., so sídlom Trebišov, Skladná 1 v období roku 2009 odpredal:

1/ spoločnosti MOVYX, s.r.o., so sídlom SNP 402/2, Myjava dňa 12.10.2009 tovar ryža guľatozrná, balenie 1 kg, v množstve 2376 kg (3 palety) v hodnote 1.428,46 € bez DPH a dňa 18.11.2009 tovar ryža guľatozrná, balenie 1 kg, v množstve 2376 kg (3 palety) v hodnote 1.428,50 € bez DPH, spolu v hodnote 2.856,96 €,

2/ spoločnosti JUMIX, s.r.o., so sídlom M.R.Štefánika 565/12, Rajecké Teplice dňa 16.9.2009 tovar olej Baliol, balenie 10 litrov, v počte 96 ks, teda 960 litrov (2 palety) v hodnote 729,75 € bez DPH a dňa 29.9.2009 tovar olej Baliol, balenie 10 litrov, v počte 48 ks, teda 480 litrov (1 paleta) v hodnote 364,88 € bez DPH, spolu v hodnote 1.094,63 €,

3/ spoločnosti DMJ MARKET, s.r.o., so sídlom Budovateľská 1288, Vranov nad Topľou dňa 2.2.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie, 160 ks, čiže 800 litrov (2 palety) v hodnote 734,40 € bez DPH, dňa 4.3.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie, 80 ks, čiže 400 litrov (1 paleta) v hodnote 344,95 € bez DPH, dňa 19.3.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie, 160 ks čiže 800 litrov (2 palety) v hodnote 689,90 € bez DPH, dňa 8.4.2009 olej Baliol, 5 litrové balenie, 160 ks, čiže 800 litrov (2 palety) v hodnote 636,80 € bez DPH a dňa 14.5.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie 80 ks, čiže 400 litrov (1 paleta) v hodnote 318,40 € bez DPH, spolu v hodnote 2.724,45 €,

4/ T. Z., T. I. XXX dňa 25.3.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 720 ks, čiže 7200 litrov (15 paliet) v hodnote 5.855,40 € bez DPH, dňa 20.4.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 192 ks, čiže 1920 litrov (4 palety) v hodnote 1.465,84 € bez DPH, dňa 12.5.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 192 ks, čiže 1920 litrov (4 palety) v hodnote 2136,30 € bez DPH, dňa 25.5.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 576 ks, čiže 5760 litrov (12 paliet) v hodnote 5.094,31 € bez DPH, dňa 28.5.2009 tovar ryža guľatá balenie 1 kg 792 kg (1 paleta) v hodnote 696,72 € bez DPH, dňa 8.6.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 240 ks, čiže 2400 litrov (5 paliet) v hodnote 1.904 € bez DPH, dňa 22.6.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 576 ks, čiže 5760 litrov (12 paliet) v

hodnote 4.569,64 € bez DPH, dňa 8.7.2009 tovar ryža guľatá balenie 1 kg 792 kg (1 paleta) v hodnote 680,97 € bez DPH, dňa 27.7.2009 tovar ryža guľatá balenie 1 kg 792 kg (1 paleta) v hodnote 680,97 € bez DPH a dňa 16.9.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 96 ks, čiže 960 litrov (2 palety) v hodnote 1.371,67 € bez DPH, spolu 24.455,81 €,

5/ neznámemu odberateľovi cukor kryštálový 744 kg - 1kg balenie, v celkovej hodnote 449,52 €,

- kde časť získanej finančnej hotovosti z týchto predajov nevložil do pokladnice ani na bankové účty spoločnosti BALIMA, spol. s.r.o. Trebišov, ale ju použil pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil škodu spoločnosti BALIMA, spol. s.r.o. Trebišov vo výške 31.581,37 €.

Súd mu zato uložil podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 213 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona), § 39 ods. 1 Tr. zákona a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na tri roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.9.2017 sp. zn. 3T/110/2016, ktorým bol obžalovanému pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpeného podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, ako aj výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.5.2016 sp. zn. 7T/65/2015, ktorým bol obžalovanému pre prečin nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného N.. T. H. spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- spoločnosti AB - SLOVAGRO, s.r.o., so sídlom Železničná 114/23, Čierna nad Tisou dňa 1.7.2009 odpredal olej Baliol, balenie 10 litrové v počte 384 ks, čiže 3840 litrov (8 paliet) v hodnote 3.129,60 € bez DPH a dňa 9.7.2009 tovar olej Baliol 10 litrový v množstve 912 ks (19 paliet) v hodnote 7.432,80 € bez DPH, spolu v hodnote 10.562,40 €,

- kde časť získanej finančnej hotovosti z tohto predaja nevložil do pokladnice ani na bankové účty spoločnosti BALIMA, spol. s.r.o. Trebišov, ale ju použil pre vlastnú potrebu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že sa nikdy žalovaných skutkov nedopustil a žiaden trestný čin nespáchal. Išlo v podstate o rodinné podnikanie, kde spoločníci v obchodnej spoločnosti BALIMA spol. s r.o. boli jeho rodičia, on a ešte jeho spolužiak zo strednej školy. Teda nie je ani logické, aby sám seba okrádal. Zákon hovorí, že kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, to je prvá časť a druhá je a spôsobí tak na cudzom majetku škodu, to znamená, že v takomto prípade by mal obžalovaný si prisvojiť cudziu vec a zároveň spôsobiť škodu na cudzom majetku. To znamená, že v tomto smere by malo ísť aj vyšetrovanie a celé prípravné konanie. Lenže zo súdneho spisu vyplýva, že vyšetrovanie sa tým vôbec nezaoberalo a nepreukazovalo sa to, že si mal prisvojiť cudziu vec a spôsobiť škodu. Poukázal na dve skutočnosti a to na to, že nezaoberalo sa tým, či vzniklo vôbec manko na zásobách v sklade, keďže tieto podľa uznesenia o trestnom stíhaní, ale aj obžaloby, mal obžalovaný rozpredávať, doteraz nikto nepotvrdil, že by bolo vzniklo manko a nikto to ničím nepreukázal. V čase prípravného konania obchodná spoločnosť Balima ešte riadne fungovala, bolo možné zaistiť doklady a zistiť skutočný stav, nikto o to nejavil záujem, teda to, či bolo v sklade manko, dnes už nikto nepotvrdí, čiže nepreukázala to ani účtovníčka, ale ani vypočutý svedok C., že naozaj bolo v sklade nejaké manko, ba naopak, účtovníčka, ktorá bola vypočutá, tvrdila, že manko na skladových zásobách nikdy nebolo. Musela to vedieť preto, lebo každý rok sa povinne robí inventúra v

zmysle Zákona o účtovníctve a táto inventúra je súčasťou ročnej účtovnej závierky. Druhá časť skutkovej podstaty hovorí o spôsobenej škode, v tomto trestnom konaní si nikto nenárokuje náhradu škody, pretože škoda nikomu nevznikla. Dlho sa zaoberali tzv. opakovaným plnením, či to, čo robil obžalovaný, resp. ako uzatváral obchody, bolo opakované plnenie alebo nebolo opakované plnenie, boli na to rôzne názory. Samotní odberatelia, ktorí boli vypočutí za firmu Movix, Jumix, prípadne BMJ Market alebo T. Z. potvrdili, že sa dohodli na tzv. opakovanom plnení. Nie je dôležité, či opakované plnenie bolo vykonávané zákonným spôsobom alebo nie. Stačí, že účastníci obchodných vzťahov, teda na jednej strane obžalovaný ako predávajúci a na druhej strane kupujúci sa dohodli, že ide o opakované plnenie a nemá väčší význam, či v skutočnosti to bolo opakované plnenie alebo nie, pretože sa musí sledovať to, či bola naplnená skutková podstata žalovaného trestného činu.

Uviedol, že čo sa týka tzv. opakovaného plnenia, to sú prvé štyri skutky. Pri piatom skutku ABS Slov Agro, s.r.o. Čierna nad Tisou ide o olej, ktorý bol vyvezený do Maďarska a následne v rámci reklamačného konania bol vrátený, teda vlastne tam nedošlo ani k opakovanému plneniu, ani k žiadnemu plneniu, vrátili olej, takže tam nechýbal. Čo sa týka posledného skutku, šiesteho, tzv. neznámy odberateľ, ktorému mal byť dodaný tovar v hodnote 449.52 € bez DPH, tak v tomto prípade od začiatku preukazovali, že tento obchod sa riadne uskutočnil, bol zaevidovaný v účtovnej evidencii, o čom do súdneho spisu predložili aj časť účtovnej evidencie, pričom znalkyňa vypovedala, že ona v tomto smere účtovnú evidenciu neskúmala, len matematicky vypočítala hodnotu tovaru, ktorú jej predložil vyšetrovateľ. To znamená, že tohto skutku posledného sa obžalovaný nikdy dopustiť nemohol. Podľa názoru obhajoby v tejto trestnej veci ide o veľký omyl, k ničomu by zrejme nebolo došlo, ak by sa dvaja konatelia obchodnej spoločnosti Balima s.r.o. neboli pohnevali tak, že vzájomne vôbec nekomunikovali. Obžalovaný sám uzatváral obchody, aj tie, ktoré tvoria predmet tohto súdneho sporu, pričom keďže sa s druhým konateľom, pánom C. nerozprávali, ten nemal vedomosti o tom, že s kým a akým spôsobom obžalovaný obchoduje a práve preto nesúhlasí s argumentáciou pána prokurátora, že bolo úplne jasne preukázané, že obžalovaný si prisvojil finančné prostriedky patriace obchodnej spoločnosti Balima. s.r.o. alebo spáchal trestný čin sprenevery tak, ako je to v obžalobe uvedené. Čo je nesporne preukázané je to, že tovar pre odberateľov, ktorí sú uvedení aj v obžalobe, aj v znaleckom posudku, až na šiesteho odberateľa, tzv. neznámu osobu, tovar skutočne dodával na základe dodacích listov, ktoré boli ručne vypísané a nesporne je preukázaná aj tá skutočnosť, že určité finančné prostriedky priviezli vodiči, zamestnanci Balimy, s.r.o. pre obžalovaného od odberateľov. Tieto skutočnosti preukázali samotní vodiči, ktorí boli vypočutí. Nebolo však preukázané to, že tieto finančné prostriedky mali pokryť kúpnu cenu za dodaný tovar, pretože ako to už počas trestného stíhania uviedli, tieto finančné prostriedky, ktoré doniesli v určitej sume, tvorili finančnú zábezpeku pre prípad neuhradenia faktúry, čiže tieto finančné prostriedky patrili vždy odberateľovi a nemohli tvoriť zálohu za predaný tovar, teda preto sa nedostali ani do účtovníctva. Čo sa týka tovaru ide o veľké množstvo tovaru v hodnote vyše 42.000 eur, takýto tovar keby sa vyberal zo skladu obchodnej spoločnosti bez výdajky, musel by sa preukázať pri vykonanej inventúre. V tejto obchodnej spoločnosti však nikdy nič nechýbalo, všetko, čo sa týka skladového hospodárstva bolo v úplnom poriadku, robili sa pravidelné inventúry, minimálne podľa zákona ku koncu kalendárneho roka, bola riadne ustanovená inventarizačná komisia, ktorá túto inventúru vykonávala. Nikdy doteraz nikto netvrdil, že tento tovar v obchodnej spoločnosti Balima z ich skladu chýbal. Naopak, bol zo skladu riadne vydaný a odvezený.

Ďalej uviedol, že čo sa týka ďalšieho osudu týchto dodacích listov písaných rukou, tieto boli zámerne písané rukou, pretože program, ktorý bol zakúpený pre túto obchodnú spoločnosť účtovnícky nedokázal požiadavke opakovaného plnenia vyhovieť, ale hneď pri vypísaní výdajky, resp. dodacieho listu vytlačil aj faktúru pre odberateľa. V tomto prípade, keď išlo o opakované plnenie toto nevyhovovalo a preto nebolo možné dodací list vytlačiť z programu v počítači. Následne je zrejme aj zo súdneho spisu, že boli vyhotovené súhrnné faktúry pre jednotlivých odberateľov a tieto súhrnné faktúry boli odberateľmi vyplatené, a to na účet Balimy, s.r.o. v celej sume. Samotní títo odberatelia, ktorí boli vypočutí potvrdili, že sa dohodli na opakovanom plnení a že v podstate zložili nejakú finančnú zábezpeku, ktorá im však bola vrátená pri preplatení celej súhrnnej faktúry. Sama znalkyňa potvrdila, že ona o týchto súhrnných faktúrach nevedela, čo je pravda, pretože ani nemohla vedieť, pretože ona skôr vypracovala svoj znalecký posudok.

Poukázal na to, že čo sa týka ďalších odberateľov a to Movyx. s.r.o, Jumix, s.r.o, DMJ Market a T. Z., tak títo vlastne potvrdili, že odoberali tovar aj na základe tzv. opakovaného plnenia a ktorí následne po vystavení faktúry vyplatili, to znamená, že aj k dnešnému dňu nikto nič nedlží obchodnej spoločnosti Balima. Nejde o opakované plnenie, znalkyňa nepoznala súhrnné faktúry, ani ich neposudzovala,

na druhej strane žiaden zákon nezakazuje, aby obchod sa uzatváral ústne, nie je potrebné mať písomnú formu a taktiež žiaden zákon nehovorí, že nie je možné zložiť finančnú zábezpeku na zabezpečenie predávaného tovaru. Z toho dôvodu si myslí, že zo strany obžaloby v žiadnom prípade nebolo preukázané, aby sa dopustil žalovaných trestných činov. Rozhodol sa s niektorými obchodnými partnermi obchodovať spôsobom opakovaného plnenia. Tento spôsob schválil aj ich metodik N.. Y. W. a pozná ho aj Zákon o účtovníctve č. 43/2002 Z. z. a Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Ide o princíp, že tovar sa dodáva či už v pravidelných alebo nepravidelných intervaloch, pričom k ich vyúčtovaniu (fakturácii) došlo s časovým odstupom (raz týždenne raz mesačne, príp. inak podľa dohody). Najčastejším opakovaným plnením je napr. dodávanie pekárskeho výrobku alebo mliečnych výrobkov do predajní, pričom tieto dodávky sa nevyúčtujú pri každej dodávke, ale raz za dekádu (10 dní) alebo raz mesačne. Spôsob opakovaného plnenia je výhodný tak pre predávajúceho, ako aj pre kupujúceho. Kupujúci nemusí vyplatiť ihneď po dodávke celú kúpnu cenu, môže s tovarom nakladať a voľné finančné prostriedky môže točiť v iných obchodoch. Predávajúci má tú výhodu, že má zabezpečený odbyť, teda opakovane predáva svoj tovar. V obchodnej spoločnosti BALIMA spol. s r.o. to prebiehalo tak, že po dohode s kupujúcim začal dodávať tovar. Bol vystavený ručne dodací list, tovar bol vydaný zo skladu a nákladným motorovým vozidlom bol odvezený odberateľovi. Mali nakúpený taký účtovný softvér, ktorý nedovoľoval zvlášť vytlačiť dodací list a potom inokedy faktúru, tieto oba doklady vyhotovil naraz, týmto spôsobom teda nedal sa použiť pri opakovanom plnení. Keď ich vodič odovzdal tovar odberateľovi spolu s jedným dodacím listom, tento na druhom dodacom liste potvrdil prevzatie tovaru a vodičovi vyplatil dohodnutú sumu, ktorá bola finančnou zábezpekou uloženou u nich. Táto finančná zábezpeka stále patrila predávajúcemu, boli u nich iba v úschove. Preto ich nebolo možné nikde zaúčtovať, ani zaviesť do pokladnice. To, že išlo o finančnú zábezpeku potvrdili aj svedkovia na pojednávaní pred súdom (Y. H., N. T. Z. L. P.). Po ukončení dodávok v rámci opakovaného plnenia sa vystavila riadna faktúra, bola vrátená kupujúcemu celá finančná zábezpeka a kupujúci riadne uhradil celú fakturovanú čiastku na účet obchodnej spoločnosti BALIMA spol. s r.o. Tovar bol vydaný zo skladu na základe výdajky a v sklade nikdy nemali schodok, teda nechýbal žiaden tovar.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a jeho spod obžaloby oslobodil, pretože žalované skutky sa nestali. Čo sa týka odvolania prokurátora, navrhol toto odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 2 ods. 12 Tr. por., kde je zákonom upravený postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktorého úlohou je poznanie všetkých podstatných skutočností dôležitých pre ďalší postup konania a v konečnej fáze aj pre rozhodnutie. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách - vyhľadávanie dôkazov, vykonávanie dôkazov, preverka dôkazov a hodnotenie dôkazov. Prvé dve etapy predstavujú činnosť upravenú procesnými predpismi, metodickými a taktickými požiadavkami kriminalistiky. Ďalšie dve etapy sú založené na myšlienkovvej a logickej činnosti orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu. Dokazovanie začína už v prípravnom konaní, avšak jeho ťažisko je presunuté na konanie pred súdom na hlavnom pojednávaní. Význam dokazovania spočíva predovšetkým v tom, že ide o jediný spôsob, ktorým si orgán činný v trestnom konaní, alebo súd môže a musí obstarat' skutkový podklad pre ďalšie konanie a v konečnom dôsledku pre svoje rozhodnutie. Predmetom trestného konania je totiž udalosť, ktorá sa stala v minulosti a ktorú orgán činný v trestnom konaní alebo súd osobne nepozoroval. Preto sa s ňou môže oboznámiť len nepriamo tým, že si jej priebeh zrekonštruje pomocou vykonaných dôkazov. Týmto ustanoveniami sa pri hodnotení dôkazov okresný súd pri svojom rozhodnutí neriadil. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal len na samotnú výpoveď obžalovaného, pričom nebral do úvahy aj ďalšie vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní a to výsluch ďalších svedkov, predovšetkým svedka N.. C., znalkyne J.. Ing. H. X., PhD., oboznámený znalecký posudok, ako aj ďalšie listinné dôkazy. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní presne opísala, ako vypracovala znalecký posudok, z čoho vychádzala a vyvrátila tvrdenia obžalovaného o tom, že v tomto prípade došlo k opakovanému zdaniteľnému plneniu, pretože neboli splnené podmienky opakovaného zdaniteľného plnenia, išlo o dodávky v priebehu celého roka.

Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o vrátenie tovaru z dôvodu jeho reklamácie jedná sa o vrátený olej, k tomuto znalkyňa jednoznačne uviedla, že pri skúmaní výdaja predmetného tovaru zo skladu v účtovníctve spoločnosti nenašla výdaj tohto tovaru a znamená to, že ani v prípade reklamácie nemohlo byť uskutočnené storno výdaja tovaru. Pokiaľ tovar bol dodaný mimo účtovníctva a reklamácia bola uskutočnená, táto situácia sa diala mimo účtovníctva. Z predložených dokladov, z ktorých vypracovala znalecký posudok a ako uviedla vo svojom znaleckom posudku nie sú rukou vypísané výdajky tovaru zo skladu zaúčtované v účtovníctve spoločnosti BALIMA, nie sú na nich ani vystavené faktúry pre

predmetných odberateľov a nie sú ani prijaté platby za dodaný tovar zaúčtované v účtovníctve. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že suma, ktorú údajne mal uhradiť obžalovaný vo výške 8.000 € za vrátený olej z dôvodu reklamácie nie je podchytená v účtovníctve spoločnosti. To, že došlo k vráteniu finančnej hotovosti 8.000 € (podľa tvrdenia obžalovaného) ešte sama o sebe neznamená, že v tomto skutku nebol naplnený trestný čin. Nijakým spôsobom, okrem samotnej výpovede obžalovaného súdom nebolo skúmané, z akých finančných prostriedkov táto suma bola vrátená. Či išlo o financie spoločnosti BALIMA s.r.o. a to buď z účtu spoločnosti alebo z pokladne spoločnosti, nakoľko takáto transakcia vykonaným dokazovaním nebola preukázaná. Okresný súd pri hodnotení dôkazov vychádzal len zo samotnej výpovede obžalovaného, že 8.000 € uhradil a z toho dôvodu nemohlo dôjsť k spáchaniu skutku, ako bolo popísané v obžalobnom návrhu. Okresný súd sa nevysporiadal s výpoveďou znalkyne pri hodnotení dôkazov pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť skutku pokračujúceho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 3 Tr. zák., ako bolo uvádzané v obžalobnom návrhu a nie ako to uvádza okresný súd vo svojom rozsudku, že oslobodzuje spod obžaloby prokurátora obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Preto pri hodnotení dôkazov dospel k nesprávnemu rozhodnutiu a následnému uloženému trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok čo do oslobodzujúcej časti rozsudku, ako aj následnému uloženému trestu a tomuto prikázal, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v tejto veci už raz konal, keď uznesením sp. zn. 8To/23/2018 zo dňa 26. júna 2018 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Krajský súd po preskúmaní veci na podklade podaných odvolaní v prospech, aj v neprospech obžalovaného zistil a dospel k záveru, že okresný súd sa dôsledne riadil vysloveným právnym názorom krajského súdu v predchádzajúcom uznesení sp. zn. 8To/23/2018 zo dňa 26. júna 2018, keď krajský súd týmto uznesením zrušil oslobodzujúci rozsudok u obžalovaného Ing. T. H..

Krajský súd v tomto uznesení vyslovil právny názor, čo bude úlohou okresného súdu po zrušení oslobodzujúceho rozsudku a poukázal najmä nato, že okresný súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal s usvedčujúcou výpoveďou svedka T. C., pričom sa dôsledne nevysporiadal aj s otázkou tzv. opakovaného plnenia, ktorá tvorila podstatu obhajoby obžalovaného. V zrušujúcom uznesení krajský súd ďalej vyslovil právny názor, aby okresný súd osobne na hlavnom pojednávaní vypočul znalkyňu N.. X. k obsahu znaleckého posudku a následne aj k odborným otázkam vo vzťahu k tzv. opakovanému plneniu aj s poukazom na výsluch svedka N.. Y. W. vo vzťahu k problematike tzv. opakovaného plnenia. Výsluch tejto znalkyne, podľa názoru krajského súdu bol potrebný, aby sa bez akýchkoľvek pochybností vyvrátili, resp. potvrdili obhajobné tvrdenia obžalovaného a taktiež tvrdenia prokurátora v neprospech

obžalovaného, ako aj tvrdenie svedka T. C. v neprospech obžalovaného k otázke tzv. opakovaného plnenia.

Okresný súd na základe vysloveného právneho názoru v zrušujúcom uznesení 8To/23/2018 vypočul na hlavnom pojednávaní znalkyňu doc. N.. H. X. a ďalej vypočul vedúcu inventarizačnej komisie P. P. a opätovne vypočul aj svedka T. C. a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov a aj dôkazov po zrušení oslobodzujúceho rozsudku v napadnutom rozsudku, podľa názoru krajského súdu správne a zákonne zistil skutkový stav, na základe skutkového stavu dospel aj k správne mu výroku o vine obžalovaného N.. T. H. v odsudzujúcej časti rozsudku.

Okresný súd svoj záver o vine mal dostatočne preukázaný a to najmä po vyhodnotení usvedčujúcej výpovede svedka N.. T. C., ktorý prakticky v priebehu celého trestného konania vždy jednotne a bez rozporov vypovedal, že po vykonanej inventarizácii zásob dňa 4. 1. 2010 bol v sklade spoločnosti BALIMA zistený chýbajúci tovar, pričom podklady z inventúry boli svedkom C. odovzdané svedkyňi N.. U..

Okresný súd zobjektivoval výpoveď svedka T. C. aj v súvislosti s výpoveďou svedkyne N.. U. a aj v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním znalkyňou N.. X..

Z týchto vykonaných dôkazoch, ako to okresný súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku, aj podľa názoru krajského súdu bolo potvrdené, že v prípade predmetných obchodov, ktoré uzatvoril obžalovaný so svojimi obchodnými partnermi v mene spoločnosti BALIMA nie sú tzv. opakované plnenia, ale ako na to správne poukázal okresný súd, bol dodatočne vymyslený spôsob zakrytia trestnej činnosti obžalovaného, t. j. predaja tovaru mimo účtovníctva spoločnosti a následného prisvojovania si zinkasovaných finančných prostriedkov.

Okresný súd v napadnutom rozsudku pri právnom rozbere uznanej viny obžalovaného, aj podľa názoru krajského súdu veľmi presvedčivo a logicky odôvodnil konanie obžalovaného, ktoré zakladalo skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

V tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie a preto odvolanie obžalovaného do odsudzujúcej časti ako nedôvodné zamietol.

Aj vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku okresný súd vykonal potrebné dokazovanie a aj podľa názoru krajského súdu skutok spočívajúci v predaji oleja Baliol spoločnosti AB - SLOVAGRO, s.r.o. v celkovej sume 10 562,40 eur správne a zákonne podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil.

Okresný súd z vykonaného dokazovania, aj podľa názoru krajského súdu mal preukázané, že všetok predaný olej bol maďarskou spoločnosťou FOOKI-TRADE kft., ktorá bola koncovým odberateľom predaja oleja, reklamovaný a následne vrátený spoločnosti BALIMA.

Okresný súd tak vyslovil záver, že obžalovaný nemohol v zmysle podanej obžaloby pre tento skutok spreneveriť žiadne finančné prostriedky z tohto obchodu a nemohol si prisvojiť ani zinkasovanú finančnú zálohu vo výške 8000 eur, keďže túto musel vrátiť spoločnosti FOOKI-TRADE z dôvodu reklamácie a následného vrátenia celého dodaného množstva reklamovaného oleja.

Okresný súd, aj podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom po tomto čiastkovom skutku pokračovacieho trestného činu rozhodol oslobodzujúcim rozsudku podľa § 285 písm. a/ Tr. por. aj s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 16 Tr. por., z ktorého vyplýva, že skutkom a to z procesného hľadiska sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu.

Z týchto dôvodov, keďže krajský súd sa stotožnil s právnym záverom okresného súdu vo vzťahu k tomuto skutku v jeho oslobodzujúcej časti, odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Správny a zákonný je aj výrok o druhu a výmere trestu, ktorý okresný súd uložil obžalovanému, pretože zákonným spôsobom prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich a prirážajúcich okolností, ako aj na osobné a rodinné pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Podľa názoru krajského súdu pri ukladaní trestu a jeho výmery okresný súd veľmi správne a zákonne prihliadal na doterajšiu dĺžku trestného stíhania obžalovaného, keďže aj krajský súd mal preukázané, že obvinenie obžalovanému bolo vznesené ešte 15. 6. 2010 a dĺžku doby obžalovaný, podľa názoru krajského súdu úmyselne nezavinil, ani neúmerne predlžoval.

Uložený trest okresný súd mimoriadne znížil pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom ako mimoriadnu okolnosť prípadu vyhodnotil dĺžku doterajšieho trestného stíhania obžalovaného a uložil mu tak súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov so skúšobnou dobou troch rokov. Uložený súhrnný trest v tejto výmere aj krajský súd považuje za zákonný a primeraný, zodpovedajúci zásade primeranosti trestných sankcií, ako aj zásade individualizácie trestu a to z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na záverečnú reč prokurátora na č.l. 890, v zmysle ktorej prokurátor po tom, ako krajský súd zrušil oslobodzujúci rozsudok navrhoval taktiež uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu.

Okresný súd v napadnutom rozsudku sa dôsledne zaoberal aj otázkou náhrady škody a jeho názor, že škoda, ktorá mala spoločnosti BALIMA vzniknúť konaním obžalovaného nebola uplatnená, je správny. K nároku na náhradu škody sa nevedela vyjadriť ani správkyňa konkurznej podstaty, preto súd v súlade so zákonom o náhrade škody pre poškodenú spoločnosť v trestnom konaní nerozhodoval.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.